

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/159/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615211907
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1615211907.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zastúpeného JUDr. Jiřím Šmídom, usadeným euroadvokátom, ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom ul. Svornosti 43, Bratislava, IČO: 47 255 773, proti žalovanej: P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, J., o zaplatenie sumy 4.887,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 10.01.2017, č. k. 27C/68/2015-64, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 10.01.2017, č. k. 27C/68/2015-64, **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Malacky (ďalej len súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 10.01.2017, č. k. 27C/68/2015-64, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.887,47 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.000,- eur odo dňa 30.10.2014 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava) a žalovaná uzatvorili dňa 10.08.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 4.000,- eur a žalovaná sa zaviazala uvedenú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 120 mesiacov po 81,03 eur mesačne. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,90 % p.a., RPMN vo výške 21,91 % a priemerná RPMN 14,11 %. Konečná splatnosť úveru bola určená na deň 02.09.2022. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť, bola vo výške 9.385,36 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná úver riadne neuhradila a dostala sa do omeškania, právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 08.09.2014 vyzval žalovanú k úhrade a upozornil ju na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Keďže žalovaná sumu neuhradila, dňa 03.10.2014 Slovenská sporiteľňa, a.s. úver podľa čl. 7.6.1 písm. a) VOP Zmluvy zosplatnila. Predmetná pohľadávka bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014 na žalobcu.

3. Dižná suma vyplývajúca zo zmluvy predstavovala: istinu 4.000,- eur, úrok z úveru vo výške 796,94 eur (vypočítaný do dňa zosplatnenia), zmluvný úrok z omeškania vo výške 18,59 eur odo dňa prvého omeškania žalovanou dňa 03.03.2013 až do 30.09.2013 a vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 71,91 eur vypočítaný odo dňa zosplatnenia 03.10.2014 do dňa postúpenia pohľadávky zo Slovenskej

sporiteľne, a.s. na žalobcu, t.j. do dňa 29.10.2014. Uvedené spolu predstavovalo dlžnú sumu 4.887,47 eur.

4. S poukazom na vykonané dokazovanie a ustálený skutkový stav, dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetná Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, a nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie dlžnej sumy istiny je dôvodný.

5. Žalobca si žalobou uplatnil úroky z omeškania len z peňažného dlhu vo výške 4.000,- eur, a keďže sa žalovaná dostala s plnením dlžnej sumy do omeškania, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z dlžnej sumy 4.000,- eur odo dňa 30.10.2014, t.j. odo dňa postúpenia pohľadávky, do zaplatenia. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania, súd skonštatoval, že žalobca by mal nárok na úrok z omeškania vo výške $0,05\% + 8\% = 8,05\%$, ale viazaný žalobou, súd priznal žalobcovi sadzbu len vo výške 5,05 % p.a. (ročne).

6. Vzhľadom na plný úspech žalobcu v konaní, súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

7. Rozsudok bol doručený žalovanej dňa 06.02.2017, ktorá proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietla, že je dlhodobo práceneschopná a nebolo jej umožnené dostaviť sa na proces. Žiada o vybavenie nového procesu, lebo neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a CSP); súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f CSP) a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g CSP).

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolacie dôvody, na ktoré sa žalovaná odvoláva, nie sú relevantné. Žalovaná uvádza, že s ohľadom na to, že je práve neschopná, nemohla sa dostaviť na súdny proces. Žalobca si nevie vysvetliť, ako pracovná neschopnosť súvisí s nemožnosťou dostaviť sa k súdnemu konaniu. Pre prípad, že žalovaná bola napríklad nemocná, či mala iný dôvod, mala ho uviesť do ospravedlnenia, ktoré mala zaslať súdu ihneď, ako odpadol dôvod pracovnej neschopnosti. Žalobca považuje odvolanie za zmatečné a nevie sa k nemu kvalifikovane právne vyjadriť, lebo nevie, prečo sa žalovaná odvoláva na písmená f) a g), a neuviedla žiadne dôvody, prečo nesúhlasí s rozsudkom ako takým, len žiada o vybavenie nového procesu.

9. Vyjadrenie k odvolaniu bolo doručené žalovanej dňa 25.10.2017. Žalovaná nevyužila svoje procesné právo na podanie odvolacej repliky.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, dospel po preskúmaní odvolacích námietok žalovanej, ako aj po preskúmaní celého obsahu spisového materiálu, k záveru, že nie je dôvod napadnutý rozsudok zmeniť ani zrušiť, pretože súd prvej inštancie rozhodol vo veci vecne správne. Keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP svoj rozsudok vo veci verejne vyhlásil dňa 30.07.2019.

11. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie dáva dostatočne presvedčivé a jasné odpovede na právne a skutkovo relevantné dôvody, pre ktoré súd žalobe vyhovel. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav zistený po náležite vykonanom dokazovaní. Vykonaným dokazovaním dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu v obsahu spisového materiálu. Dokazovanie vo veci súd vykonal v dostatočnom rozsahu a výsledky vykonaného dokazovania zhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v súlade s ust. § 191 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Naopak, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil v celom súhrne, a aj náležite vyhodnotil. V odôvodnení rozsudku v súlade s ust. § 220 CSP podal dostatočne

zrozumiteľný výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Rozhodnutie je teda dostatočne skutkovo a právne odôvodnené.

12. S odôvodnením napadnutého rozsudku sa preto odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa len nasledovné:

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe iných, než žalovanou v odvolaní uvedených odvolacích dôvodov. Je to žalovaná, ktorá zodpovedá za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi.

14. Z odvolania žalovanej nie je zrejmé akú konkrétnu procesnú podmienku konajúci súd porušil (nedostatok žaloby, právomoc súdu, príslušnosť súdu, procesnú subjektivitu, procesnú spôsobilosť, prekážku začatého konania, prekážku rozsúdenej veci), v čom súd nesprávne zistil skutkový stav a v akom konkrétnom pochybení žalovaná vidí naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. g) CSP.

15. Z odvolania žalovanej vyplýva len jej jediná konkrétna námietka, že jej nebolo umožnené dostaviť sa na proces.

16. Z obsahu spisu odvolací súd zistil nasledovné:

16.1. Žalobca sa žalobou doručitou súdu prvej inštancie dňa 04.12.2015 domáhal voči žalovanej zaplata sumy 4.887,47 eur s príslušenstvom.

16.2. Žalobu spolu s prílohami a s poučením pre spotrebiteľa v zmysle § 292 CSP, doručil súd prvej inštancie žalovanej do vlastných rúk dňa 30.08.2016. Zároveň žalovanú vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy k žalobe písomne vyjadrila, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, aby pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva, a aby označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

16.3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

16.4. Súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň 08.11.2016 o 11,00 hod., predvolanie doručil žalovanej do vlastných rúk dňa 10.10.2016.

16.5. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil písomne dňa 20.10.2016 s tým, že na základe plnej moci sa pojednávania zúčastní zamestnanec žalobcu.

16.6. Žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila telefonicky dňa 03.11.2016 z dôvodu práceneschopnosti s tým, že v pondelok (07.11.2016) bude hospitalizovaná v nemocnici. Žalovaná žiadala o vytyčenie termínu pojednávania okolo 20. dňa v mesiaci.

16.7. Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti doručila žalovaná súdu dňa 07.11.2016. Z tohto potvrdenia vystaveného všeobecným lekárom vyplýva, že žalovaná je neschopná práce od 14.10.2016.

16.8. Súd prvej inštancie rozhodol o odročení pojednávania na deň 10.01.2017 o 10,00 hod., predvolanie doručil žalovanej do vlastných rúk dňa 18.11.2016.

16.9. Žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní dňa 10.01.2017 ospravedlnila telefonicky dňa 04.01.2017 z dôvodu pretrvávajúcej PN s tým, že doklad o práceneschopnosti doručí súdu poštou. O odročení pojednávania žalovaná nežiadala (úradný záznam - č. I. 59 spisu).

16.10. Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti doručila žalovaná súdu dňa 09.01.2017. Z potvrdenia vystaveného všeobecným lekárom vyplýva, že práceneschopnosť žalovanej trvala ku dňu 31.10.2016, ku dňu 30.11.2016 a ku dňu 31.12.2016.

16.11. Ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 10.01.2017, súd prvej inštancie rozhodol podľa § 180 veta druhá CSP, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti žalovanej. Po otvorení pojednávania a po vykonaní dokazovania listinami podľa § 204 CSP, vyhlásil súd dokazovanie za skončené a na to vyhlásil rozsudok.

17. Podľa ust. § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

18. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že právna úprava podľa CSP umožňuje súdu odročiť pojednávanie len z dôležitých dôvodov, ale len v prípade, ak taký návrh strana podá.

19. Ako vyplýva z obsahu spisu a z postupu súdu prvej inštancie, súd prvej inštancie riadne poskytol žalovanej poučenia o jej procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom v § 292 CSP. Žalovaná však bola v konaní úplne nečinná, k žalobe sa nevyjadřila, žalobcom uplatnený nárok ničím nespochybnila. Súd prvej inštancie s dostatočným časovým predstihom predvolal žalovanú aj na pojednávanie konané dňa 10.01.2017, na ktoré sa žalovaná opätovne nedostavila. Aj keď svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní telefonicky ospravedlnila z dôvodu pretrvávajúcej práceneschopnosti, o odročenie pojednávania nepožiadala. Inými slovami povedané, žalovaná len telefonicky oznámila súdu dôvod svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní, avšak nepožiadala o odročenie pojednávania.

20. Súd prvej inštancie tak nemal žiadny dôvod na to, aby pojednávanie opätovne odročil. Súd prvej inštancie nepostupoval svojvoľne, a jeho procesný postup bol plne v súlade s ustanoveniami procesnej normy. Žalovanou namietaný procesný postup súdu prvej inštancie, „že jej nebolo umožnené dostaviť sa na proces“, neobstojí.

21. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. februára 1998 sp. zn. 3 Cdo 1/98, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 120/1999, v ktorom tento dospel k záveru, že za postup odnímajúci účastníkovi možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) nemožno označiť, keď súd vec prejedná v neprítomnosti účastníka, ktorý síce zaslal súdu lekárske potvrdenie o svojom ošetrení a práceneschopnosti, ale nepožiadal o odročenie pojednávania.

22. Aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2013, sp. zn. 5 Cdo 345/2012, „procesný úkon účastníka adresovaný súdu, ktorým žiada len o ospravedlnenie svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní a iba vysvetľuje jej dôvod bez toho, aby zároveň požiadal o odročenie tohto pojednávania, nemožno považovať za žiadosť účastníka o odročenie súdneho pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.“.

23. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že z obsahu spisu nezistil, že by súd prvej inštancie nerešpektoval ustanovenie § 161 CSP, t.j. že by neprihliadal na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť, ani že by dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní, neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, ani nepredložila žiadne relevantné dôkazy.

24. Obsah odvolania žalovanej tak nebol vzhľadom na uplatnené odvolacie dôvody spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku.

25. Pretože súd prvej inštancie rozhodol o návrhu žalobcu v merite veci, ako aj o trovách konania, vecne správne, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení priznal odvolací súd úspešnej strane v odvolacom konaní - žalobcovi, nárok voči žalovanej na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie podľa 262 ods. 2 CSP.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).